Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 667/2025
29.05.2025. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Milene Rašić, predsednika veća, Gordane Kojić, Aleksandra Stepanovića, Slobodana Velisavljevića i Svetlane Tomić Jokić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Snežanom Lazin, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Marka Popare, zbog krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz člana 113. u vezi člana 30. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenog Marka Popare - advokata Vićentija Darijevića i Jelene Pirić, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Zrenjaninu 4K.10/23 od 26.11.2024. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 104/25 od 06.03.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 28.05.2025. godine, jednoglasno, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenog Marka Popare - advokata Vićentija Darijevića i Jelene Pirić, podnet protiv pravnosnažnih presuda Višeg suda u Zrenjaninu 4K.10/23 od 26.11.2024. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 104/25 od 06.03.2025. godine.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Višeg suda u Zrenjaninu 4K.10/23 od 26.11.2024. godine okrivljeni Marko Popara je oglašen krivim zbog izvršenja krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz člana 113. u vezi člana 30. KZ i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 04.09.2022. godine pa do isteka trajanja pritvora.

Istom presudom okrivljeni je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka plati Višem javnom tužilaštvu u Zrenjaninu iznos od 185.961,00 dinara, a sudu iznos od 201.021,58 dinara, te da na ime paušala plati sudu iznos od 5.000,00 dinara, a sve u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja. Okrivljeni je obavezan i da naknadi troškove punomoćnika oštećenog, a o čijoj visini će sud odlučiti posebnim rešenjem po pravnosnažnosti presude. Oštećeni AA je radi ostvarenja imovinskopravnog zahteva upućen na parnicu.

Presudom Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 104/25 od 06.03.2025. godine odbijene su kao neosnovane žalbe javnog tužioca Višeg javnog tužilaštva u Zrenjaninu i branioca okrivljenog Marka Popare, pa je potvrđena presuda Višeg suda u Zrenjaninu 4K.10/23 od 26.11.2024. godine.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda zahtev za zaštitu zakonitosti podneli su branioci okrivljenog Marka Popare - advokati Vićentije Darijević i Jelena Pirić, zbog povreda krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) i 2) ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji kao osnovan podneti zahtev, te da ukine u celini presude Višeg suda u Zrenjaninu 4K.10/23 od 26.11.2024. godine i Apelacionog suda u Novom Sadu KŽ1 104/25 od 06.03.2025. godine i predmet vrati na ponovni postupak i odluku ili da preinači navedene presude tako što će okrivljenog osloboditi od optužbe ili ga eventualno osuditi za blaže krivično delo.

Vrhovni sud je dostavio primerak zahteva za zaštitu zakonitosti Vrhovnom javnom tužilaštvu shodno odredbi člana 488. stav 1. ZKP, te je u sednici veća koju je održao u smislu člana 490. ZKP, bez obaveštavanja Vrhovnog javnog tužioca i branilaca okrivljenog, smatrajući da njihovo prisustvo nije od značaja za donošenje odluke (član 488. stav 2. ZKP), razmotrio spise predmeta i pravnosnažne presude protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet, pa je, nakon ocene navoda iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Ukazujući na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, branioci okrivljenog Marka Popare u podnetom zahtevu ističu da delo za koje je okrivljeni optužen i pravnosnažno oglašen krivim nije krivično delo, te da je u konkretnom slučaju trebalo primeniti institut nužne odbrane predviđen odredbom člana 19. KZ. Naime, po stavu branilaca, iz činjeničnog opisa dela utvrđenog u izreci pravnosnažne prvostepene presude proizilazi da u konkretnom slučaju postoji osnov koji isključuje postojanje elementa protivpravnosti u radnjama okrivljenog, budući da je okrivljeni postupao u nužnoj odbrani pošto je oštećeni taj koji je prvi napao okrivljenog staklenim predmetom.

Pored toga, branioci okrivljenog u podnetom zahtevu ukazuju i na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 2) ZKP, isticanjem da se u radnjama okrivljenog opisanim u izreci pravnosnažne prvostepene presude ne stiču elementi bića krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz člana 113. u vezi člana 30. KZ za koje je oglašen krivim i osuđen, već samo elementi bića krivičnog dela ubistvo na mah u pokušaju iz člana 115. u vezi člana 30. KZ, budući da je okrivljeni bez svoje krivice bio doveden u stanje jake razdraženosti – stanje snažne afektivne reakcije, koja je bila

posledica straha visokog intenziteta usled napada flašom od strane oštećenog.

Izneti navodi zahteva za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenog se, po oceni Vrhovnog suda, ne mogu prihvatiti kao osnovani.

Ovo sa razloga jer iz činjeničnog opisa krivičnog dela utvrđenog u izreci pravnosnažne prvostepene presude u kojem je navedeno da je okrivljeni Marko Popara dana 04.09.2022. godine oko 02,30 časova pokušao da liši života oštećenog AA, na taj način što je, nakon što je video oštećenog kako sedi u unutrašnjosti lokala, okrivljeni sa nožem koji je prethodno poneo sa sobom i držeći ga u ruci došao do oštećenog, koji je kada ga je video ustao i podigao levu ruku, zadao oštećenom udarac sečivom noža u predelu grudnog koša ispod pazuha sa leve strane i udarac sečivom noža u predelu levog ramena, da bi zatim oštećeni, kako bi se odbranio, pivskom flašom udario okrivljenog u predelu glave, nakon čega su obojica pali na pod, te se okrivljeni potom podigao sa poda, skočio na oštećenog, kleknuo na kolena i nožem zadao tri udarca oštećenom u predelu potkolenice, butine i potiljka glave, na koji način mu je naneo povrede koje u svom zajedničkom delovanju imaju obeležja teške telesne povrede opasne po život, po nalaženju Vrhovnog suda, jasno i nedvosmisleno proizilazi da se u opisanim radnjama okrivljenog Marka Popare stiču sva bitna zakonska subjektivna i objektivna obeležja krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz člana 113. u vezi člana 30. KZ, za koje je on optužen i pravnosnažno oglašen krivim. Imajući u vidu činjenični opis predmetnog krivičnog dela utvrđen u izreci pravnosnažne prvostepene presude, te imajući pri tome u vidu odredbu člana 19. stav 2. KZ kojom je propisano da je nužna ona odbrana koja je neophodno potrebna da učinilac od svog dobra ili dobra drugoga odbije istovremen protivpravni napad, to, suprotno iznetim navodima zahteva branilaca okrivljenog Marka Popare, po oceni Vrhovnog suda, u konkretnom slučaju nisu ispunjeni zakonski uslovi za primenu prema okrivljenom instituta nužne odbrane vezano za uslove napada i odbrane, zbog čega se kao neosnovani ocenjuju navodi branilaca okrivljenog kojima se ukazuje na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP u vezi člana 19. KZ.

Nadalje, kako se, i po nalaženju Vrhovnog suda, u radnjama okrivljenog Marka Popare stiču sva bitna zakonska obeležja krivičnog dela ubistvo u pokušaju iz člana 113. u vezi člana 30. KZ, to je stoga sud pravilno primenio krivični zakon pravnom kvalifikacijom krivičnopravnih radnji okrivljenog Marka Popare, bliže opisanih u izreci prvostepene presude, kao krivično delo ubistvo u pokušaju iz člana 113. u vezi člana 30. KZ, pa se sledstveno tome kao neosnovani ocenjuju i navodi branilaca okrivljenog u kojima se ukazuje na povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 2) ZKP isticanjem da se u radnjama okrivljenog stiču samo elementi bića krivičnog dela ubistvo na mah u pokušaju iz člana 115. u vezi člana 30. KZ. Naime, suprotno navodima branilaca okrivljenog, iz izreke presude ne proizilazi da je u konkretnom slučaju bilo prethodnog napada, zlostavljanja ili teškog vređanja okrivljenog od strane oštećenog, već iz izreke presude proizilazi da je oštećeni udarac pivskom flašom u predelu glave okrivljenog naneo kako bi se odbranio i to nakon što mu je okrivljeni prethodno zadao dva udarca sečivom noža u predelu grudnog koša ispod pazuha sa leve strane i u predelu levog ramena.

Sa iznetih razloga, nalazeći da pobijanim presudama nisu učinjene povrede krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) i 2) ZKP na koje se neosnovano ukazuje zahtevom za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenog Marka Popare - advokata Vićentija Darijevića i Jelene Pirić, to je Vrhovni sud na osnovu člana 491. stav 1. ZKP navedeni zahtev branilaca okrivljenog odbio kao neosnovan.

Zapisničar-savetnik
Predsednik veća-sudija

Snežana Lazin, s.r.
Milena Rašić, s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković